

РЕШЕНИЕ

№ 4092

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9381** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Г. Ц. Д. против заповед № РД-09-50-1383/04.11.2008г., издадена от главния архитект на Столична община (СО). Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) Н. Т. Т. и М. М. Т. чрез процесуалните си представители оспорват жалбата, като я намират недопустима, а по същество – неоснователна. Същото становище изразява ЗС В. Р. И., ЗС О. К. М., Х. Ц. С., С. А. П., Р. В. Т.-С. и А. Д. С. не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, по съображенията, изложени по-долу. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление на ЗС Н. Т. Т. и М. М. Т., с вх. № ГР-94-00-79/21.02.2008г. (л.37 от делото), с искане да им бъде разрешено да изработят проект на подробен устройствен план (ПУП) за поземлен имот (ПИ) 022016. Същият е собственост на посочените две ЗС, видно от нотариален акт вх. рег. № 32668/21.05.2007г. на Службата по вписванията (л.18-19). Със следващо заявление от 04.08.2008г. (л.34) бил представен проект, разгледан на заседание на Общинския експертен съвет по устройство на територията. С решение по т.5 от

представения протокол № ЕС-Г-112/28.10.2008г. (л.27-31), съветът приел проекта и предложил на главния архитект на СО да издаде заповед за одобряването му. Последното е направено с издаването на процесната заповед, с посочени основания чл. 129, ал. 2 от ЗУТ във връзка с §1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, чл. 59, чл. 110, ал. 1, т. 4 от ЗУТ, т. 43 от Приложение към чл.3, ал.2 от Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО).

За датата на съобщаването на заповедта на жалбоподателя не са налице доказателства. В открито съдебно заседание на 22.02.2023г. ЗС В. И. заявява, че от 95-та година е в имот наблизно и е съсед. Когато отишъл там, между имот 406 и имот 330 (двата имота) имало място за преминаване. Постепенно жалбоподателят преместил два, три пъти оградата и станал съсед с Н.. Дори в момента има застъпване, за което претендира. Отказано му е от кадастъра, защото не може да докаже неговите граници. Лично ЗС В. И. откарал жалбоподателя, когато дошъл разписният лист, в район „Б.“, в техническата служба и той там си подписал разписния лист. Това било 2007 година или 2008 година. Тези изявления съдът в настоящия състав преценява като обяснение на страна съгласно чл.176 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Обясненията не подкрепят извод за съобщаване на процесната заповед на жалбоподателя на конкретна дата. Представени са два вида списъци, озаглавени „разписен лист“. И двата са означени с „проект за ПЗ“ и в двата е отбелязано, че са към АГ 6602-1050/12.08.2008г. Върху разписния лист с направено отбелязване, че обявяването е приключило, с дата 09.10.2008г., срещу името на жалбоподателя не стои подпис (л.15). Върху разписния лист с направено отбелязване, че обявяването е приключило, с дата 19.12.2008г. (л.12), срещу името на жалбоподателя стои подпис, но не е налице несъмнено обективизирано изявление, какъв е предметът на обявяването. В преписката е приложено писмо изх. № АГ 6602-1050/29.12.2008г. (л.11), в което е посочено, че се изпраща разписен лист за обявяване на заповед № РД-09-50-1383/04.11.2008г., издадена от главния архитект на С., но посочените номер и дата на писмото не са отбелязани върху представените разписни листове. И в двата е посочена дата на писмото 12.08.2008г., предхождаща издаването на заповедта. Ето защо, не може да се установи датата на обявяване на процесната заповед на жалбоподателя и поради това, не може да се приеме, че подадената жалба е недопустима поради просрочие. Жалбоподателят е записан за собственик на ПИ с идентификатор 32216.2291.406, видно от представената скица № 15-1172729/28.10.2021г., в която е отбелязан представеният договор за продажба на държавен недвижим имот от 11.04.1995г. Видно от графичната част на оспорения акт, имотът на жалбоподателя попада в обхвата ѝ и следователно, същият има правен интерес от оспорването, като се явява заинтересуван по смисъла на чл.131, ал.1 във вр. с ал.2, т.1 ЗУТ. По изложените съображения, жалбата е допустима.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото, извън изложените от вещото лице правни изводи. Вещото лице посочва в заключението си, че имот пл. № 762 от к. л. А-3-7-Г от Цифровия кадастър на СО е идентичен на имот 022016, м. Ш. от Картата на възстановената собственост /КВС/ на землището на [населено място]. Това обстоятелство е видно от Скица № Ф02127/14.06.2007г. от КВС, заверена от Общинска служба по земеделие и гори, върху която е изработено мотивираното предложение за допускане изработването на ПУП - План за застрояване. В същата скица като съседен имот е

посочен 022014 с предназначение „полски път на Столична община“. Указаният вид ПУП - План за застрояване, не предвижда създаване на улици и урегулирани поземлени имоти, поради това параметрите за улична мрежа, тротоари, паркиране и др. са неотнормирани. Задължително условие е при определяне разположението на конкретното застрояване да разположи с оглед бъдещо урегулиране на имота. Имот с пл. № 406 от к.л.А-3-7-Г от цифровия кадастър на СО не е идентичен с имот с идентификатор 32216.2291.406 в действащата кадастрална карта, одобрена със Заповед № РД-18-12/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, собственост на жалбоподателя. При изслушването в открито съдебно заседание на 17.05.2023г. вещото лице отново подчертава, че има частично припокриване на имотите с посочения номер, но те не са идентични.

Съгласно чл.59, ал.1 ЗУТ, извън границите на урбанизираните територии застрояване се допуска при спазване на предвиденията на действащ общ устройствен план за територията на общината или за част от нея и въз основа на действащ план за застрояване за поземлен имот или за група поземлени имоти или парцеларен план за елементите на техническата инфраструктура, след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон, освен в случаите по чл. 109, ал. 2 и 3. Не се установява, а не се и твърди в случая съществуването на обстоятелства, съставляващи пречка за допускане и одобряване на ПУП на това основание в неурегулирания ПИ 762, собственост на ЗС Н. Т. Т. и М. М. Т.. Видно от обяснителната записка и графичната част на оспорения акт, същият е допуснат съобразно параметрите на Общия устройствен план за зоната, в която попада имотът – „Земеделска зона с възможност за застрояване за неземеделски нужди“.

Предвид изложеното и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган – лице, надлежно овластено със заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на СО. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъдат уважени своевременно направените съответно от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение и от ЗС Н. Т. Т. и М. М. Т., за които оспореният акт е благоприятен – за възстановяване на разноските по делото. Установява се такива да са направени съответно 300лв. и 500лв. - хонорар за адвокат, платен съгласно отбелязването в представените договори за правна защита и съдействие (л.84 и л.139). Юрисконсултското възнаграждение съдът определя на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Платимо е на СО, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ц. Д., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-09-50-1383/04.11.2008г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Г. Ц. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 100 (сто)

лева – възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА Г. Ц. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Н. Т. Т., с ЕГН [ЕГН], сумата 300 (триста) лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА Г. Ц. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на М. М. Т., с ЕГН [ЕГН], сумата 500 (петстотин) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: